

XXVII (29)

Ἡσιόδου τό τ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν αἰοιδῶν
 ἔσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον
 τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο· χαίρετε λεπταί
 ῥήσιες, Ἀρήτου σύμβολον ἀγρυπνίης.

AP IX 507 Achill. vit. Arat. 5 (Comment. in Arat. rel. p. 78, 25 Maass) ὁ Ἄρατος
 ζηλωτὴς Ἡσιόδου, ὡς καὶ Καλλιμαχος παρεσημῆνατο τοῦτο διὰ τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπιγράμματος οὕτως·
 'Ἡσιόδου—ἀγρυπνίης'; cf. pp. 78, 22 (v. ad fr. 460). 89, 3, 326, 14 2 sq. ibid. I, p. 76, 9
 'ἀλλ'—ἀπεμάξατο' 4 Theo Alex. vit. Arat. 3, ibid. p. 151, 1 'σύγγονος ἀγρυπνίης';
 cf. Cinna fr. II, 1, FPL p. 89 Morel 'Haec tibi Arateis multum invigilata lucernis / carmina'

1 τὸδ' AP (Ἡσιόδουτὸδ'), Achill.: τό τ' Blomfield (cf. Diodor. AP IX 776, 1 Ζεύξιδος ἡ χροῦή
 τε καὶ ἡ χάρις; τὸδ', si ipsius Hesiodi carminis inscriptio esset) αἰοιδῶν AP, Achill.:
 αἰοιδῶν Scaliger (cf. hy. I 68) 4 σύντονος ἀγρυπνίη AP: σύγγονος ἀγρυπνίης Achill.,
 Theo (unde σύγγονοι ἀγρ. Scaliger): σύμβολον ἀγρυπνίης Ruhnken (epist. ad Ernest. p. 16
 Tittm.) coll. AP IX 689, 2 ἔης σύμβολον ἀγρυπνίης et VI 328, 2 βύβλον . . . ἰσθηθῆναι σύμβολον
 εὐπέης; cf. etiam fr. 59, 7. 384, 36 (110, 13?)

XXVIII (30)

Ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικόν, οὐδὲ κελεύθῳ
 χαίρω, τίς πολλοὺς ὦδε καὶ ὦδε φέρει·
 μισέω καὶ περίφουτον ἐρώμενον, οὐδ' ἀπὸ κρήνης
 πίνω· σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια.
 5 Λυκανίη, εὐ δὲ ναίχι καλὸς καλός—ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
 τοῦτο σαφῶς, Ἦχώ φησί τις· ἄλλος ἔχει.'

AP XII 43 3 μισῶ AP: μισέω Mein., v. ad ep. 26, 2 οὐτ' ἀπὸ AP: corr. Mein.
 4 σικχαίνω AP

XXIX (31)

Ἐγχει καὶ πάλιν εἰπέ· Διοκλέος· οὐδ' Ἀχελῶος
 κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κνάθων.
 καλὸς ὁ παῖς, Ἀχελῶε, λίην καλός, εἰ δέ τις οὐχί
 φησὶν—ἐπισταίμην μόνος ἐγὼ τὰ καλά.

AP XII 51, Plan. habet alterum modo distichon 1-2 Schol. (Ambr., Vat.) Theocr.
 II 150-3 ἐν εὐμοσίῳ τοῦ ἐρωμένου χάριν κνάθους συνεχῶς ἀκράτου ἐπεχειτο . . . Καλλιμαχος·
 'ἔγχει—κνάθων'

1 Διοκλέος AP: Διοκλέος Schol. Theocr. cod. K (-εἰς cett. Schol. codd.) 2 ἐκείνου
 et αἰσθάνεσθαι Schol. Theocr.

XXX (32)

Θεσσαλικὴ Κλεόνικε τάλαν τάλαν, οὐ μὰ τὸν ὀξύν
 ἥλιον, οὐκ ἔγνω· σκέτλιε, ποῦ γέγονας;
 ὀστέα σοὶ καὶ μοῦνον ἔτι τρίχες· ἦ ρά σε δαίμων
 οὐμὸς ἔχει, χαλεπῇ δ' ἤντεο θευμορίη;
 5 ἔγνω· Εὐξίθεός σε συνήρπασε, καὶ εὐ γὰρ ἔλθῶν
 τὸν καλόν, ὦ μόχθηρ', ἔβλεπεσ ἀμφοτέροις.

AP XII 71 2 οὐκ ἔγνω AP: corr. apographa 3 σοὶ, cf. ep. I, 8
 συνήρπασε AP: ce c. apographa 6 de μόχθηρος et μοχθηρός v. ad fr. 193, 33

XXXI (33)

Ὠγρευτής, Ἐπίκυδες, ἐν οὔρεσι πάντα λαγῶν
 διφᾶ καὶ πάσης ἴχνια δορκαλίδος
 στίβη καὶ νιφετῶ κεχηρμένος· ἦν δέ τις εἴπη
 'τῇ, τόδε βέβληται θηρίον', οὐκ ἔλαβεν.
 5 χοῦμὸς ἔρωσ τοιόσδε· τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν
 οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσω κείμενα παρπέταται.

AP XII 102 (vv. 5/6 repetuntur novo addito lemmate ἄδηλον) 3 στείβη AP, sed
 v. Hec. fr. 260, 64 4 τῇ AP: corr. Brunck, ut ep. 37, 3 5 χοῦμὸς AP priore loco:
 οὐμὸς altero loco 6 μέσσω AP priore loco: μέσσω altero loco παρπέταται AP priore
 loco (προφέρεται altero loco, voluit παρφέρεται): παρπέταται Nauck, Mèl. Gr.-Rom. v p. 182,
 sed v. Sapph. P.Oxy. 1231, fr. 10 = fr. 32, 8 D.² πέταται διώκων (de locis Pindaricis v.
 Schroeder, Pind.⁵ Proleg. p. 23)

XXXII (34)

Οἶδ' ὅτι μευ πλοῦτου κενεαὶ χεῖρες· ἀλλά, Μένιππε,
 μὴ λέγε πρὸς Χαρίτων τοῦμὸν ὄνειρον ἐμοί.
 ἀλγέω τὴν διὰ παντός ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων·
 ναὶ φίλε, τῶν παρὰ σεῦ τοῦτ' ἀνεραστότατον.

AP XII 148 2 Cic. ad Att. VI 9, 3 'τοῦμὸν—ἐμοί'. Cf. ep. 48, 6
 1 μου AP (μοι apogr., sed gen. recte recipiunt Boissonade, Hecker, Mein.): μευ Pf. (cf.
 ep. 41, 1) 3 ἀλγέω τὴν διὰ παντός defendunt Reiske, Animadvers. v 751 et Vahlen,
 Opusc. acad. I 439 4 τὸν παρὰ σοῦ AP: τῶν apogr., σεῦ Pf.

XXXIII (35)

Ἄρτεμι, τὴν τόδ' ἄγαλμα Φιληρατὶς εἶσατο τῆδε·
 ἀλλὰ εὐ μὲν δέξαι, πότνια, τὴν δὲ εἴω.

AP VI 347 1 τὴν AP: corr. Salmasius 2 εἴω AP: corr. Anna Fabri (cf. fr. 112, B)

XLI (42)

"Ἡμῶν μεν ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἡμῶν δ' οὐκ οἶδ'
 εἶτ' Ἔρος εἶτ' Ἀΐδης ἤρπασε, πλὴν ἀφανές.
 ἢ ῥά τω' ἐς παίδων πάλιν ᾤχετο; καὶ μὲν ἀπείπουν
 πολλάκι· τὴν δρῆσιν μὴ ὑποδέχεσθε νέου'.
 5 Ἰουκικυνηφον· ἐκέεισε γὰρ ἢ λιθόλευστος
 κείνη καὶ δύσεως οἶδ' ὅτι που στρέφεται.

AP XII 73 1-2 Choerob. in Hephaest. p. 226, 12 Consbr. πολλά μέτρα εἰς μέρος λέξεως ἀπαρτίζοντα καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους τῆς λέξεως ἀρχόμενα . . . οἶον παρὰ Καλλιμάχου ἐν Ἐπιγράμμασιν 'ἡμῶν—οὐκ οἶδ' εἶτ'—ἤρπασε'. Totum epigr. expressit Q. Lutatius Catulus I, FPL p. 43 Morel

1 μεν AP: μοι Choer. ἔτι AP: ἐπὶ Choer. cod. K, ἐστὶ cod. U 2 ἔρος Choer.: ἔρις AP εἶτ' αἶδης Choer. cod. K ἤρπασεν ἐκ μερόπων Choer. (μετώπων cod. K) 4 μὴ ὑπέχεσθε sic AP: μὴ ὑποδέχεσθε Hecker (cf. Reiske, Animadvers. v 752 et Mein. ad h.l.; ad synaloephen cf. Hy. v 52, ep. 8, 5, fr. 636 c. adn., at synaloephe vocalium η, υ unica): μὴ ὑπόδεχθε Bentr. (de hiatu v. ad. fr. 287, at post μὴ hiatus alias non admittitur) 5 Lutat. Catul. init. v. 5 'ibimus quaesitum'; δῖφρον igitur sub codicis corruptelis latere recte coniecisse videtur F. Jacobs

XLII (43)

Εἰ μὲν ἐκῶν, Ἀρχῶν, ἐπεκώμασα, μυρία μέμφου,
 εἰ δ' ἄκων ἦκω, τὴν προπέτειαν ἔα.
 Ἄκρητος καὶ Ἔρωσ μ' ἠνάγκασαν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
 εἰλκεν, ὁ δ' οὐκ εἶα τὴν προπέτειαν εἶαν.
 5 ἔλθων δ' οὐκ ἐβόησα, τίς ἦ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα
 τὴν φιλίην· εἰ τοῦτ' ἔστ' ἀδίκημ', ἀδικέω.

AP XII 118; Sylloge Crameriana (Par. Gr. suppl. 352), Anecd. Par. IV 384; exstat mutilum (init. vv. 1-3, fin. vv. 1-6) Romae in pariete domus cuiusdam in monte Esquilino erutae: E. Dressel, Riv. fil. cl. 3 (1875) 556, Kaibel, Herm. 10 (1876) 1 sqq. = Epigr. Gr. (1878) no. 1111, p. 502 5-6 Plut. de cohib. ira 5, p. 455 B 'ἐλθῶν—ἀδικέω' sine poetae nomine

1 ἀρχων AP (ἀρχὴν cod. Cram.): corr. Bentr. 2 ἀέκων Mein., at fort. ἄκων ἦκω voluit poeta ἔα cod. Cram. et paries Esq. (εαι): ὄραι AP 3 με ἀνάγκασαν AP: με ἠνάγκασαν cod. Cram.: μ' ἠνάγκασαν apogr. Lipsiense (teste Mein.): lacuna in par. Esq., sed litterae μεπρωγκ in spatium quadrare videntur. 'Aliud latere' recte suspicatus est Wil. 4 in fine . . . ερηανειν paries Esq., unde τὴν προπέτειαν εἶαν Dressel et Kaibel: τὴν βίαν δεσην δρα cod. Cram.: κόφρονα θυμὸν ἔχειν AP (= Theogn. 754) 5 ἐφύλαξα cod. Cram. 6 φιλίην Plut. (vv. II, φιλίην, φιλίην): φιλίην cod. Cram.: ἰαρήν AP ἀδικῶ codd. et paries Esq. (ἀδικαί): ἀδικέω Mein., v. ep. 26, 2

XLIII (44)

"Ἐλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνηρόν
 πνεῦμα διὰ στηθέων (εἶδες;) ἀνηγάγετο,
 τὸ τρίτον ἠνίκ' ἔπινε, τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
 τῶνδρὸς ἀπὸ στεφάνων πάντ' ἐγένοντο χαμαί·
 5 ὤπτηται μέγα δὴ τι· μὰ δαίμονα οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ
 εἰκάζω, φωρὰς δ' ἴχνη φῶρ ἔμαθον.

AP XII 134 3/4 Athen. xv 669 D (v. test. 41) τὰ Καλλιμάχου . . . ἐπιγράμματα, ὧν ἐστὶ καὶ τοῦτο . . . 'τὰ δὲ ῥόδα—χαμαί' 6 Epim. alph. in Hom., Cramer AO I 440, 13 (sine poetae nomine) 'φωρός—ἔμαθε' (sic)

3 ηγκεπινε AP: corr. Scaliger 4 ἀπὸ στεφάνων Athen.: ἀπὸ στομάτων AP 5 ὤπτημαι μεγαλητί AP: corr. Bentr. 6 ἔμαθον AP: ἔμαθε Epim.

XLIV (45)

"Ἔστι τι ναὶ τὸν Πᾶνα κεκρυμμένον, ἔστι τι ταῦτη
 ναὶ μὰ Διώνυσον πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιῇ.
 οὐ θαρσέω· μὴ δὴ με περίπλεκε· πολλάκι λήθει
 τοῖχον ὑποτρῶγων ἠέχχιος ποταμός.
 5 τῶ καὶ νῦν δεῖδοικα, Μενέξενε, μὴ με παρειδύς
 Ἰούτος οσειγαρηνης† εἰς τὸν ἔρωτα βάλῃ.

AP XII 139 2 δῖόνυσον AP 6 ουτοσειγαρηνης AP: ὁ σιγέρτης Bentr. coll. Hesych. v. σιγέρτης λαθροδάκτης βάλλῃ AP: corr. Heinsius

XLV (46)

'Ληφθήσει, περίφευγε, Μενέκρατες' εἶπα Πανήμου
 εἰκάδι καὶ Λῶον τῇ τίνι; τῇ δεκάτῃ
 ἦλθεν ὁ βοῦς ὑπ' ἄροτρον ἐκούσιος. εὖ γ', ἐμὸς Ἐρμῆς,
 εὖ γ', ἐμὸς οὐ παρὰ τὰς εἴκοσι μεμφόμεθα.

AP XII 149 3 Schol. Φ 292, P. Oxy. 221, col. xv 33 ὁ Καλλιμάχος 'ἦλθεν—ἐκούσιος' I περιφευγε (sic AP) non intellego 3 ἐρμῆς AP

LX (61)

Οἷτινες Ἀλείου παρέρπετε σῆμα Κίμωνος,
ἔστε τὸν Ἰππαίου παῖδα παρερχόμενοι.

AP VII 523 I ἀλείου AP: corr. Salmasius (cf. Iamb. VI, fr. 196 I c. adn.); fort. cāma et Ἰππαίου scr.

LXI (62)

Αἴνιε, καὶ σὺ γὰρ ὦδε, Μενέκρατες, τοῦκ ἔτι πουλύς
ἦσθα, τί σε, ξείνων λῶστε, κατειργάσατο;
ἦ ῥά το καὶ Κένταυρον; ὁ μοι πεπρωμένος ὕπνος
ἦλθεν, ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

AP VII 725 2-4 expressit Verg. catal. II, 1-4

I οὐκέτιπουλύς AP: οὐκ corruptum esse iam vidit Ruhnken (AP ed. F. Jacobs, Animadvers. vol. XII p. 443), qui conii. εἰσέτι πουλύς: οὐκ ἐπὶ πουλύ post Zedelium, Bibl. crit. Amstelod. II p. 113 fere omnes editores; at ἐτι πουλύς Callimacheum esse videtur, cf. Aet. I fr. 24, 5 ὠμογέρων ἐτι πουλύς ἀνήρ. Verbis non triaetis sententia esset haec: Αἴνιε Μενέκρατες—καὶ σὺ γὰρ ὦδε εἰσέτι πουλύς ἦσθα—, τί σε κτλ. (ad parenthesis in initio epigr. post nomen proprium cf. ep. 4, 1) 'nam tu quoque adeo (?) in hunc usque diem valens eras' 2 ξείνων ὦστε AP: corr. Zedel 3 ἦρατο AP^r (erasit accentum corrector): divisit Zedel (cf. φ 295)

LXII (63)

Κυνθιάδες, θαρσεῖτε, τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς Ἐχέμμη
κεῖται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξα παρ' Ἀρτέμειδι,
οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα, νῦν δὲ πέπαιται,
αἴγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἦ θεὸς εἰργάσατο.

AP VI 121, Plan. ἀδηλον I-2 Suid. v. Κυνθιάδες... 'Κυνθιάδες—Ἀρτέμειδι'. Herodian. π. κλι. ὄνομ. II 653, 18 L. (ex 'Choerob. in Theod.' p. 37, 15 Gaisf.) Ἐχέμμη

I Κυνθιάδες Suid.: -θίδες AP, Plan. ἐχέμμη AP^r, Plan., Suid., Herodian.: ἐχέμμου AP corrector 2 ad κεῖται ἐν cf. Hy. v 71 Ἰππῶ ἐπὶ 3 πέπαιται AP^r, Plan.: v ante r supra lineam add. corrector

[LXIII] (64)

Οὕτως ὑπνώσαις, Κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
οὕτως ὑπνώσαις, ἀδικωτάτη, ὡς τὸν ἐραστήν
κοιμίζεις, ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἠγτίσασας.
5 γείτονες οἰκτεῖρουσι, σὺ δ' οὐδ' ὄναρ ἢ πολὴ δέ
αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

AP v 23 (22 Stadtm.) Καλλιμάχου, sed τοῦ αὐτοῦ Plan. VII 140 post Rufini epigr. VII 139 = AP v 19

Hoc de amatore excluso epigramma, quod in Blomfieldi editione propter cod. Pal. testimonium ceteris Callimachi carminibus additum est, pro spurio reiiciendum esse suspicor: non tam ipsius argumenti causa (a Callimacho certe alieni) quam totius dicendi coloris. 'Similem orationis abundantiam' agnoscere sibi visus est Mein. Call. p. 257 in ep. 46, 5-8, at ne minima quidem sententiarum et rerum repetitio ibi inveniri potest. Diuidicare non audeo, an recte Rufino adsignatum sit hoc epigr. in collectione Planudea; conferas tamen, quaeso, ad rem ipsam Rufini epp. AP v 92 (et 103), ad lusum vocabulorum iteratorum e.g. v 14. 22. 87. (90?) 93. 97, ad οὐδ' ὄναρ v 76, 4, ad locum communem de crine cano v 21. 74. 76. 92. 103. Non offendit in v. 3 correctio vocalis η apud Rufinum (cf. AP v 9, 1. 35, 4); apud Call. quater diphthongi corripiuntur in epigrammatum versibus 260 (5, 9. 11. 13, 1. 62, 2); v. etiam ad fr. 535. Totum carmen ceteris Rufini epp. in AP servatis paulum praestare mihi videtur; de 'sylloga' Rufiniana in universum v. M. Boas, Philol. 73 (1914) 1 sqq.

Epigrammatum fragmenta v. supra fr. 392 sqq.

Epigrammata dubia et spuria (praeter epp. 3. 36. 63 prob. eicienda)

- I (3) Plut. vit. Anton. 70 τὸ περιφερόμενον Καλλιμάχειον 'Τίμων—μόνον', at eidem disticho in AP VII 320 alterum distichon praecedit et totum epigramma Hegesippo adscribitur
- II (dub. 1) AP VII 170, Plan., Ποσειδίππου (20 Schott, p. 78), <οἱ δὲ> Καλλιμάχου add. corrector²; idem epigr. post VII 481 Καλλιμάχου
- III (dub. 2) AP VII 344 b, in cod. Pal. post 350 scriptum, ubi corrector nomen Καλλιμάχου add.; in Plan. III^b 4, 10 post Cιμωνίδου (141 Diehl²) epigr. (Plan. III^b 4, 9 = AP VII 344) inscribitur τοῦ αὐτοῦ
- IV (8) AP IX 67 adesp., Plan. Καλλιμάχου
- V (inc. 10) AP IX 391, Plan. Διοτίμου; ἢ Καλλιμάχου adscr. Schol. Bern.
- VI (inc. 11) AP XIII 28, v. supra ad ep. 40, ad quod titulus Καλλιμάχου ἐπὶ τῷ αὐτῷ τετραμέτρῳ ἑνδεκακύλλαβον spectare videtur; sequitur alter titulus Βακχυλίδου ἢ Cιμωνίδου (fr. 148 Bgk., sub nomine Antigenis Diehl, Anth. lyr. 2, fasc. v p. 144)
- VII (dub. 3) De auctore saec. XVI v. quae affert A. Riese, Anth. Lat. I² (1906) p. 339 ad no. 896

De Archibii et Hedyli (P) in Epigrammata commentariis v. test. 44 et 45

ΕΙΜΕΝΕΚΩ
ΕΙΔ
ΑΚΡΗΤΟΣ

ΥΡΙΑΜΕΜΦ
ΑΝΕΑΙ
ΩΝΟΜΕΝΑΥΤΩ
ΕΤΗΑΝΕΑΝ
ΣΑΛΛΕΦΙΛΗΣΑ
ΑΔΙΚΗΜΑΔΙΚΩΙ